

гължитѣ се разпространили по цѣла Европа. Египтянитѣ съумѣли да се възползуватъ отъ привързаността на гължитѣ къмъ тѣхното гнѣздо, и египетскитѣ мореплаватели отъ Кипъръ и Критъ изпращали съ гължи въ пристанищата на своята страна известие, че се завръщатъ. Въ стара Гърция гължбѣтъ се използвалъ, за да се предаватъ съобщения отъ мѣстата на военнитѣ игри.

Всичко това показва, че гължбѣтъ е билъ използванъ преди всичко за храна, а следъ това за развлѣчение при военнитѣ игри, а по-късно — при войнитѣ.

Първото по-точно известие, че пощенскитѣ гължи сж пренасяли писма съ военно съдържание, се отнася къмъ 45 г. до Р. Хр., именно, когато комендантѣтъ на крепостта Мутина (днешна Модена) Деций Брутъ, обсаденъ отъ войскитѣ на Маркъ Антоний, изпратилъ въ лагера на консула Гирциуса гължи, на краката на които привръзвалъ писма. Пощенскитѣ гължи били известни и на Юлий Цезаръ, иначе той не би могълъ тъй бързо да получава известия изъ Галия за тамошнитѣ събития. Въ 908 г. следъ Р. Хр. кръстоносцитѣ, като обсаждали крепостта Хексаръ (между Антиохия и Едеса), узнали, че мюсюлманитѣ се ползуватъ отъ въздушни писмоноски за връзка.

Ала най-голѣмо разпространение гължбовата поща получила въ Египетъ при султанъ Нурединъ (XII в.), който сполучилъ да завоюва и закрепи цѣлия Египетъ. Багдатъ при помощта на пощенски гължи билъ свързанъ съ редица градове въ Сирия и Египетъ. Може да се предположи, че въ срѣдата на XI до срѣдата на XIII вѣкъ гължбовата поща на Изтокъ била въ най-голѣмия си разцвѣтъ. Въ тѣзи времена за добъръ пощенски гължбъ плащали много голѣми суми — до 1000 динара. Когато монголитѣ разрушили Багдатъ, развъждането на гължи на Изтокъ западнало, макаръ